

פרשת עקב

לא ישימם בך ונתנם בכל שנגיך - מהי שימה ומהי נתינה (ז, טו)

לא ישימם בך ונתנם בכל שנגיך

צריך להתבונן בשינוי הלשון, למה בהתחלה כתוב בלשון שימה ואח"כ כתוב בלשון נתינה?

מובא בספרו של המהרי"ל לדיסקין זצ"ל להסביר זאת: על פי דברי הגמרא במסכת מנחות (נט:):
 אמר רבי יצחק בר יוסף, אמר רבי יוחנן: נתן משה שמן על גבי כזית מנחה, פסל. ולמדוהו ממה
 שכתוב בתורה בלשון: לא ישימם (ויקרא ה). כלומר: אפילו שימה כל שהיא. נתן כזית לבונה על
 גבי משהו מנחה, פסל, אבל אם נתן משהו לבונה, לא פסל. ולמדוהו ממה שכתוב איסורו בתורה בלשון:
 לא יתן עד שיהא שעור נתינה והיינו: בכזית. עיין שם בפירוש רש"י ותוספות. ומעתה מתבארים
 הדברים באופן נפלא, הפסוק אומר: כל מדוי מצבים ה'עים... לא ישימם בך, כלומר: אפילו שימה כל
 שהיא לא ישימם בך. אבל ונתנם בכל שנגיך, היינו: בשעור גדול, שיתקיים בו שיעור נתינה ולא
 שימה כל שהיא.

מקור: מהרי"ל דיסקין